

MONITORUL OFICIAL AL ROMÂNIEI

Anul 185 (XXIX) — Nr. 517

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Marti, 4 iulie 2017

SUMAR

Nr.	Pagina	Nr.	Pagina
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE		ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE	
Decizia nr. 141 din 14 martie 2017 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 29 alin. (3) din Legea nr. 176/2010 privind integritatea în exercitarea funcțiilor și demnităților publice, pentru modificarea și completarea Legii nr. 144/2007 privind înființarea, organizarea și funcționarea Agenției Naționale de Integritate, precum și pentru modificarea și completarea altor acte normative	2-4	224. — Ordin al ministrului agriculturii și dezvoltării rurale pentru aprobarea modelului de carnet de viticultor și a condițiilor de utilizare a acestuia în scopul comercializării producției de struguri pentru vin	10-14
Decizia nr. 291 din 4 mai 2017 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 46 alin. (1) din Legea administrației publice locale nr. 215/2001, art. 75 lit. b) din Legea nr. 393/2004 privind Statutul aleșilor locali și art. 25 alin. (2) din Legea nr. 176/2010 privind integritatea în exercitarea funcțiilor și demnităților publice, pentru modificarea și completarea Legii nr. 144/2007 privind înființarea, organizarea și funcționarea Agenției Naționale de Integritate, precum și pentru modificarea și completarea altor acte normative	5-8	592. — Ordin al directorului general al Agenției Naționale de Cadastru și Publicitate Imobiliară pentru abrogarea unor dispoziții ale Ordinului directorului general al Agenției Naționale de Cadastru și Publicitate Imobiliară nr. 1.088/2016 privind aprobarea începerii lucrărilor de înregistrare sistematică a imobilelor, pe sectoare cadastrale, în opt unități administrativ-teritoriale din județul Arad și ale Ordinului directorului general al Agenției Naționale de Cadastru și Publicitate Imobiliară nr. 1.205/2016 privind aprobarea începerii lucrărilor de înregistrare sistematică a imobilelor, pe sectoare cadastrale, în 15 unități administrativ-teritoriale din județul Arad	15
HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI		593. — Ordin al directorului general al Agenției Naționale de Cadastru și Publicitate Imobiliară pentru abrogarea unor dispoziții ale ordinelor directorului general al Agenției Naționale de Cadastru și Publicitate Imobiliară nr. 1.204/2016 privind aprobarea începerii lucrărilor de înregistrare sistematică a imobilelor, pe sectoare cadastrale, în 6 unități administrativ-teritoriale din județul Brăila și nr. 1.136/2016 privind aprobarea începerii lucrărilor de înregistrare sistematică a imobilelor, pe sectoare cadastrale, în 16 unități administrativ-teritoriale din județele Brăila și Ilfov și abrogarea Ordinului directorului general al Agenției Naționale de Cadastru și Publicitate Imobiliară nr. 1.384/2016 privind aprobarea începerii lucrărilor de înregistrare sistematică a imobilelor, pe sectoare cadastrale, în unitatea administrativ-teritorială Jirlău din județul Brăila	15-16
452. — Hotărâre privind modificarea și completarea anexei la Hotărârea Guvernului nr. 720/2008 pentru aprobarea Listei cuprinzând denumirile comune internaționale corespunzătoare medicamentelor de care beneficiază asigurații, cu sau fără contribuție personală, pe bază de prescripție medicală, în sistemul de asigurări sociale de sănătate, precum și denumirile comune internaționale corespunzătoare medicamentelor care se acordă în cadrul programelor naționale de sănătate	9		

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 141**

din 14 martie 2017

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 29 alin. (3) din Legea nr. 176/2010 privind integritatea în exercitarea funcțiilor și demnităților publice, pentru modificarea și completarea Legii nr. 144/2007 privind înființarea, organizarea și funcționarea Agenției Naționale de Integritate, precum și pentru modificarea și completarea altor acte normative

Valer Dorneanu	— președinte
Marian Enache	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Simona-Maya Teodoroiu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Simina Popescu-Marin	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Loredana Veisa.

1. Pe rol se află soluținarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 29 alin. (3) din Legea nr. 176/2010 privind integritatea în exercitarea funcțiilor și demnităților publice, pentru modificarea și completarea Legii nr. 144/2007 privind înființarea, organizarea și funcționarea Agenției Naționale de Integritate, precum și pentru modificarea și completarea altor acte normative, excepție ridicată de Ibram lusein în Dosarul nr. 3.088/302/2015 al Judecătorei Sectorului 5 București — Secția a II-a civilă, care formează obiectul Dosarului nr. 79D/2016 al Curții Constituționale.

2. La apelul nominal răspunde partea Agenția Națională de Integritate, prin consilier juridic Alexandra Nicolae, cu delegație depusă la dosar. Lipsește autorul excepției, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Agenției Naționale de Integritate, care solicită respingerea excepției de neconstituționalitate. Precizează că, prevederile art. 29 alin. (3) din Legea nr. 176/2010, care instituie răspunderea contravențională pentru neaplicarea sancțiunii disciplinare sau neconstatarea încetării funcției publice, după caz, atunci când actul de constatare a rămas definitiv, nu au legătură cu imunitatea parlamentară, care semnifică faptul că deputații și senatorii nu pot fi trași la răspundere juridică pentru voturile sau opiniile politice exprimate în exercitarea mandatului. Invocă deciziile Curții Constituționale nr. 132 din 10 martie 2016 și nr. 376 din 7 iunie 2016. Depune note scrise.

4. Reprezentantul Ministerului Public invocă jurisprudența în materie a Curții Constituționale și pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca inadmisibilă, deoarece excepția de neconstituționalitate vizează probleme referitoare la interpretarea și aplicarea legii.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

5. Prin Sentința civilă nr. 4.921 din 23 iunie 2015, pronunțată în Dosarul nr. 3.088/302/2015, **Judecătoria Sectorului 5 București — Secția a II-a civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 29 alin. (3) din Legea nr. 176/2010 privind integritatea în exercitarea funcțiilor și demnităților publice, pentru modificarea și completarea Legii nr. 144/2007 privind înființarea, organizarea și funcționarea Agenției Naționale de Integritate, precum și pentru modificarea și completarea altor**

acte normative. Excepția de neconstituționalitate a fost ridicată de Ibram lusein într-o cauză având ca obiect cererea de anulare a unui proces-verbal de constatare și sancționare a unei contravenții.

6. În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că prevederile art. 29 alin. (3) din Legea nr. 176/2010 contravin dispozițiilor art. 72 alin. (1) din Constituție care consacră imunitatea parlamentară, măsură de protecție contra amenințărilor sau acte de represiune la care ar putea fi supuși parlamentarii din partea unei autorități, organizații sau altei persoane. Dispozițiile art. 72 alin. (1) din Constituție au ca scop garantarea independenței opiniilor parlamentarilor. Prin urmare, lipsa răspunderii juridice privește actele intrinseci mandatului, urmărind să apere libertatea de expresie și de decizie a parlamentarului. Din toate aceste aspecte rezultă că lipsa răspunderii juridice este o imunitate de fond, deoarece privește actele intrinseci mandatului, și funcțională, întrucât vizează exercițiul acestuia, și se referă la orice fel de răspundere — penală, contravențională etc. Având în vedere dispozițiile constituționale și regulamentare, stabilirea unei amenzi în sarcina unui deputat pentru votul sau lipsa votului într-o anumită speță vine în contradicție cu art. 72 alin. (1) din Constituție. Pe cale de consecință, dispozițiile art. 29 alin. (3) din Legea 176/2010 sunt neconstituționale în măsura în care se aplică și parlamentarilor, întrucât se încalcă dispozițiile art. 72 alin. (1) din Constituție.

7. **Judecătoria Sectorului 5 București — Secția a II-a civilă** opinează că excepția de neconstituționalitate nu este întemeiată. Imunitatea parlamentară este reglementată ca o măsură de protecție a parlamentarului, pentru ca acesta să beneficieze, astfel, de toate condițiile necesare exercitării mandatului său, în deplină concordanță cu principiile și convingerile sale politice. Imunitatea parlamentară, din punctul de vedere al iresponsabilității juridice, previne declanșarea sau stabilirea unor consecințe nefavorabile asupra parlamentarului pentru votul sau pentru opiniile politice exprimate în exercitarea mandatului său, fie ele civile, penale sau contravenționale. Cu toate acestea, imunitatea parlamentară nu operează decât în legătură cu voturile și opiniile politice ale parlamentarului, astfel cum rezultă cu claritate din art. 72 alin. (2) din Constituție.

8. În exercitarea funcției sale, pe lângă exprimarea de voturi și opinii politice, parlamentarul are diverse atribuții stabilite în mod specific prin lege, iar imunitatea sa parlamentară nu îi poate înlătura răspunderea pentru neîndeplinirea sau îndeplinirea deficitară a acestor atribuții. Mai exact, câtă vreme atribuțiile instituite de lege nu se referă la dreptul parlamentarului de a-și exercita în mod liber mandatul politic, prin exprimarea de voturi și opinii, nerespectarea lor poate fi sancționată, fie disciplinar, fie contravențional. În acest context, instanța judecătorească arată că, „prin Legea nr. 7/2006 privind statutul funcționarului public parlamentar, este reglementată și instituția răspunderii disciplinare a parlamentarului, stipulându-se totodată ca acesta poate răspunde și contravențional pentru săvârșirea unor contravenții în legătură cu atribuțiile de serviciu (art. 90)”. Prevederile art. 29 alin. (3) din Legea nr. 176/2010 instituie o răspundere contravențională a parlamentarului pentru neîndeplinirea unor atribuții privind aplicarea unei sancțiuni

disciplinare, motiv pentru care nu pot fi considerate că fac parte din domeniul de aplicare al imunității parlamentare.

9. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, actul de sesizare a fost comunicat președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

10. **Guvernul** consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. Precizează că sancționarea faptei prevăzute de art. 29 alin. (3) din Legea nr. 176/2010 nu se încadrează în niciuna dintre ipotezele avute în vedere de art. 72 din Constituție. De altfel, analiza răspunderii juridice a deputatului sau a senatorului, efectuată atât din perspectivă intrinsecă, cât și extrinsecă, în motivarea excepției, nu reușește să convingă prin argumente pertinente, în cauză nefiind vorba despre o tragere la răspundere pentru voturile sau pentru opiniile politice exprimate în exercitarea mandatului de demnitate publică, caz în care ar fi avut ca efect înlăturarea *de plano* a oricăror urmări. Imunitatea nu protejează în mod absolut, deputatul sau senatorul, decât în ceea ce privește opiniile și voturile exprimate în virtutea mandatului ce i-a fost încredințat de alegători. Privită astfel, instituția imunității parlamentare nu înseamnă privilegiu, ci responsabilitate, aceasta fiind și rațiunea instituirii sale.

11. **Avocatul Poporului** apreciază că dispozițiile art. 29 alin. (3) din Legea nr. 176/2010 sunt constituționale în măsura în care nu permit tragerea la răspundere juridică a unui parlamentar pentru voturile exprimate în exercitarea mandatului. Analizând semnificația juridică a instituției imunității, Curtea Constituțională a reținut că aceasta este o garanție constituțională, o măsură de protecție juridică a mandatului, care are menirea să asigure independența titularului mandatului față de orice presiuni exterioare sau abuzuri. Garanția prevăzută la art. 72 alin. (1) din Constituție încurajează titularul mandatului în adoptarea unui rol activ în viața politică a societății, întrucât înlătură răspunderea juridică a acestuia pentru opiniile politice exprimate în exercitarea funcției de demnitate publică. Însă, titularul mandatului rămâne răspunzător, conform legii, pentru toate actele și faptele săvârșite în perioada în care a exercitat funcția publică și care nu au legătură cu voturile sau opiniile politice. În același sens este și Decizia nr. 270 din 10 martie 2008. În aceste condiții, nu se poate susține că imunitatea parlamentară implică exonerarea parlamentarilor de la răspunderea contravențională pentru o faptă care nu are legătură cu voturile sau opiniile politice exprimate în exercitarea mandatului. Însă, o soluție legislativă care ar permite, din perspectiva specificului procedurilor parlamentare, atragerea răspunderii juridice (penală, civilă, contravențională etc.) pentru voturile exprimate în timpul mandatului este susceptibilă de a aduce atingere imunității parlamentare.

12. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepțiilor de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând actul de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și ale Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, notele scrise ale părții Agenția Națională de Integritate, susținerile reprezentantului părții prezente, concluziile procurorului, prevederile legale criticate, raportate la dispozițiile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

13. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

14. Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie prevederile art. 29 alin. (3) din Legea nr. 176/2010 privind integritatea în exercitarea funcțiilor și demnităților publice, pentru modificarea și completarea Legii nr. 144/2007 privind înființarea, organizarea și funcționarea Agenției Naționale de Integritate, precum și pentru modificarea și completarea altor acte normative, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I,

nr. 621 din 2 septembrie 2010, cu modificările ulterioare, prevederi având următorul cuprins: „*Neaplicarea sancțiunii disciplinare sau neconstatarea încetării funcției publice, după caz, atunci când actul de constatare a rămas definitiv, constituie contravenție și se sancționează cu amendă de la 50 lei la 2.000 lei, dacă fapta nu constituie infracțiune*”.

15. În opinia autorului excepției de neconstituționalitate, prevederile legale criticate contravin dispozițiilor din Constituție cuprinse în art. 72 alin. (1), potrivit cărora „*Deputații și senatorii nu pot fi trași la răspundere juridică pentru voturile sau pentru opiniile politice exprimate în exercitarea mandatului*”.

16. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că prevederile art. 29 alin. (3) din Legea nr. 176/2010 au mai constituit obiect al controlului de constituționalitate exercitat în raport cu aceleași norme din Constituție, și prin prisma unor critici de neconstituționalitate similare celor formulate în prezentele cauze, iar, prin Decizia nr. 132 din 10 martie 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 378 din 17 mai 2016 și Decizia nr. 376 din 7 iunie 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 625 din 16 august 2016, Curtea Constituțională a respins ca inadmisibilă excepția de neconstituționalitate a aceluiași dispoziții legale. Cu acel prilej, Curtea a observat că excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 29 alin. (3) din Legea nr. 176/2010 a fost ridicată în cauze având ca obiect soluționarea unor plângeri contravenționale împotriva proceselor-verbale prin care, în temeiul prevederilor de lege criticate, Agenția Națională de Integritate i-a sancționat pe autorii excepției (deputați) cu amendă contravențională pentru fapta de a nu constata încetarea calității de deputat a domnului Petre Roman, ca urmare a incompatibilității acestuia. Aceeași situație de fapt se regăsește și în prezenta cauză.

17. De asemenea, observând susținerile autorilor excepției, potrivit cărora sancționarea cu amendă contravențională a unui deputat pentru votul sau lipsa votului într-o anumită speță vine în contradicție cu dispozițiile art. 72 alin. (1) din Constituție referitoare la imunitatea parlamentară, Curtea a reținut că, în realitate, prevederile art. 29 alin. (3) din Legea nr. 176/2010 sunt criticate prin prisma modului în care acestea au fost interpretate și aplicate de Agenția Națională de Integritate.

18. Astfel, referitor la prevederile art. 29 alin. (3) din Legea nr. 176/2010, Curtea a reținut că normele de lege supuse controlului de constituționalitate stabilesc răspunderea contravențională pentru fapta constând într-o inacțiune, respectiv a nu aplica sancțiunea disciplinară sau a nu constata încetarea funcției publice, după caz, atunci când actul de constatare a rămas definitiv. O asemenea reglementare dă expresie preocupării legiuitorului de a conferi eficacitate mecanismului de asigurare a integrității în exercitarea demnităților și funcțiilor publice și prevenirea corupției instituționale. De asemenea, Curtea a reținut că, deși dispozițiile de lege criticate nu disting în raport de subiectul activ al contravenției, interpretarea și aplicarea acestora presupune, fără îndoială, o nuanțare în funcție de acest criteriu.

19. Din examinarea cadrului legal al procedurii de constatare a stării de incompatibilitate a unui parlamentar, Curtea a observat că, în cazul rămânerii definitive a raportului de evaluare prin care Agenția Națională de Integritate a reținut încălcarea regimului juridic al incompatibilităților de către un deputat sau senator, procedura este cea reglementată de Legea nr. 176/2010 privind integritatea în exercitarea funcțiilor și demnităților publice, pentru modificarea și completarea Legii nr. 144/2007 privind înființarea, organizarea și funcționarea Agenției Naționale de Integritate, precum și pentru modificarea și completarea altor acte normative, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 621 din 2 septembrie 2010, titlul II: „*Proceduri de asigurare a integrității și transparenței în exercitarea funcțiilor și demnităților publice*” și art. 7 din Legea nr. 96/2006 privind Statutul deputaților și al senatorilor, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 49 din

22 ianuarie 2016. Astfel, potrivit art. 26 alin. (1) lit. d) din Legea nr. 176/2010, Agenția Națională de Integritate comunică raportul de evaluare, pentru senatori și deputați — Camerei din care face parte parlamentarul, care va aplica sancțiunile disciplinare potrivit legii și regulamentului Camerei respective.

20. De asemenea, potrivit art. 7 alin. (1) lit. e) din Legea nr. 96/2006, calitatea de deputat sau de senator încetează în caz de incompatibilitate. Astfel, dispozițiile art. 7 alin. (2) din Legea nr. 96/2006, stabilesc că încetarea mandatului de deputat sau de senator cauzată de incompatibilitate are loc: a) la data menționată în cuprinsul demisiei pentru incompatibilitate, depusă la Biroul permanent al Camerei din care deputatul sau senatorul face parte; b) la data adoptării unei hotărâri a Camerei din care deputatul sau senatorul face parte, prin care se constată starea de incompatibilitate; c) la data rămânerii definitive a hotărârii judecătorești prin care se respinge contestația la raportul Agenției Naționale de Integritate prin care s-a constatat incompatibilitatea; d) la expirarea termenului prevăzut în Legea nr. 176/2010 privind integritatea în exercitarea funcțiilor și demnităților publice, pentru modificarea și completarea Legii nr. 144/2007 privind înființarea, organizarea și funcționarea Agenției Naționale de Integritate, precum și pentru modificarea și completarea altor acte normative, cu modificările ulterioare, de la data luării la cunoștință a raportului de evaluare al Agenției Naționale de Integritate, dacă în acest termen deputatul sau senatorul nu a contestat raportul la instanța de contencios administrativ. Luarea la cunoștință se face prin comunicarea raportului Agenției Naționale de Integritate, sub semnătură de primire, către deputatul sau senatorul în cauză ori, în cazul în care refuză primirea, prin anunțul făcut de președintele de ședință în plenul Camerei din care face parte. În fine, prevederile art. 7 alin. (4) din Legea nr. 96/2006 stabilesc că, în cazurile prevăzute la art. 7 alin. (2) lit. c) și d) din lege, *președintele Camerei ia act de situația de încetare a mandatului de deputat sau de senator și supune votului plenului Camerei din care face parte adoptarea hotărârii prin care se vacantează locul de deputat sau de senator.*

21. În cauză, Curtea a observat că această procedură a fost finalizată prin Hotărârea Camerei Deputaților nr. 7 din 9 februarie 2015 privind vacantarea unui loc de deputat, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 104 din 10 februarie 2015.

22. În aceste condiții, în absența unei dispoziții legale exprese care să instituie temeiul răspunderii contravenționale a deputaților și senatorilor, Curtea a constatat că prevederile art. 29 alin. (3) din Legea nr. 176/2010 nu au aplicabilitate în cazul acestora. Prin urmare, întrucât criticile de neconstituționalitate vizează aspecte referitoare la interpretarea și aplicarea legii, operațiuni care

excedează controlului de constituționalitate, Curtea a respins, ca inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate invocată.

23. În plus, în lumina considerentelor expuse mai sus, Curtea a precizat că dispozițiile constituționale referitoare la imunitatea parlamentară nu au incidență în cauză. Astfel, instituția imunității parlamentare este reglementată atât sub forma imunității pentru opinii, fiind general admis faptul că niciun parlamentar nu poate să fie urmărit, civil sau penal, pentru declarațiile făcute și voturile exprimate în exercițiul mandatului, cât și a imunității materiale, denumită și imunitate relativă, neprofesională sau inviolabilitate, fiind admis, de regulă, că un parlamentar nu poate fi arestat, cercetat sau urmărit în materie penală, fără autorizarea Camerei din care face parte. Reglementarea constituțională a imunității parlamentare este justificată de necesitatea protecției mandatului parlamentar, ca garanție a îndeplinirii prerogativelor constituționale și, totodată, o condiție a funcționării statului de drept. În activitatea sa, parlamentarul trebuie să se bucure de o reală libertate de gândire, expresie și acțiune, astfel încât să-și exercite mandatul în mod eficient. Instituția imunității parlamentare, sub cele două forme ale sale, protejează parlamentarul față de eventualele presiuni sau abuzuri ce s-ar comite împotriva persoanei sale, fiindu-i astfel asigurată independența, libertatea și siguranța în exercitarea drepturilor și a obligațiilor care-i revin potrivit Constituției și legilor (a se vedea în acest sens, Decizia nr. 799 din 17 iunie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 440 din 23 iunie 2011).

24. Curtea a reamintit, în acord cu jurisprudența sa (a se vedea Decizia nr. 63 din 2 aprilie 1997, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 60 din 9 aprilie 1997), că imunitatea parlamentară nu constituie un drept subiectiv, ci are caracter imperativ, fiind o garanție constituțională a mandatului reprezentativ, deci a opțiunii electoratului prin votul căruia acest mandat a fost încredințat. În același timp, potrivit prevederilor art. 16 alin. (1) din Constituție, cetățenii sunt egali în fața legii și a autorităților publice, fără privilegii și fără discriminări. Rezultă că imunitatea parlamentară, fiind o situație de excepție de la dreptul comun, trebuie să opereze doar ca o măsură de protecție a mandatului deputatului sau senatorului, iar nu în așa fel încât, în realitate, să constituie un privilegiu al persoanelor ce dețin această funcție electivă.

25. Având în vedere că nu au intervenit elemente noi, de natură să determine schimbarea jurisprudenței Curții Constituționale, soluția și considerentele deciziilor nr. 132 din 10 martie 2016 și nr. 376 din 7 iunie 2016, citate mai sus, își păstrează valabilitatea și în cauza de față.

26. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 29 alin. (3) din Legea nr. 176/2010 privind integritatea în exercitarea funcțiilor și demnităților publice, pentru modificarea și completarea Legii nr. 144/2007 privind înființarea, organizarea și funcționarea Agenției Naționale de Integritate, precum și pentru modificarea și completarea altor acte normative, excepție ridicată de Ibram Iusein în Dosarul nr. 3.088/302/2015 al Judecătoriei Sectorului 5 București — Secția a II-a civilă.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Judecătoriei Sectorului 5 București — Secția a II-a civilă și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 14 martie 2017.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
prof. univ. dr. **VALER DORNEANU**

Magistrat-asistent,
Simina Popescu-Marin

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 291

din 4 mai 2017

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 46 alin. (1) din Legea administrației publice locale nr. 215/2001, art. 75 lit. b) din Legea nr. 393/2004 privind Statutul aleșilor locali și art. 25 alin. (2) din Legea nr. 176/2010 privind integritatea în exercitarea funcțiilor și demnităților publice, pentru modificarea și completarea Legii nr. 144/2007 privind înființarea, organizarea și funcționarea Agenției Naționale de Integritate, precum și pentru modificarea și completarea altor acte normative

Valer Dorneanu	— președinte
Marian Enache	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Simona-Maya Teodoroiu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Simina Popescu-Marin	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Luminița Nicolescu.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 46 alin. (1) din Legea administrației publice locale nr. 215/2001, art. 75 lit. b) din Legea nr. 393/2004 privind Statutul aleșilor locali și art. 25 alin. (2) din Legea nr. 176/2010 privind integritatea în exercitarea funcțiilor și demnităților publice, pentru modificarea și completarea Legii nr. 144/2007 privind înființarea, organizarea și funcționarea Agenției Naționale de Integritate, precum și pentru modificarea și completarea altor acte normative, excepție ridicată de Artur Ludovic Kovaci în Dosarul nr. 14.225/3/2015 al Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal și care formează obiectul Dosarului nr. 1.095D/2016 al Curții Constituționale.

2. La apelul nominal răspunde partea Agenția Națională de Integritate, prin consilierul juridic Alexandra Nicolae, cu delegație depusă la dosar. Lipsește autorul excepției față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Agenției Naționale de Integritate, care solicită respingerea excepției de neconstituționalitate, sens în care precizează că, în realitate, criticile de neconstituționalitate vizează probleme de interpretare și aplicare a legii, ceea ce excedează controlului de constituționalitate.

4. Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată, sens în care invocă jurisprudența Curții Constituționale în materie.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

5. Prin Încheierea din 30 mai 2016, pronunțată în Dosarul nr. 14.225/3/2015, **Curtea de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 46 alin. (1) din Legea administrației publice locale nr. 215/2001, art. 75 lit. b) din Legea nr. 393/2004 privind Statutul aleșilor locali și art. 25 alin. (2) din Legea**

nr. 176/2010 privind integritatea în exercitarea funcțiilor și demnităților publice, pentru modificarea și completarea Legii nr. 144/2007 privind înființarea, organizarea și funcționarea Agenției Naționale de Integritate, precum și pentru modificarea și completarea altor acte normative.

Excepția de neconstituționalitate a fost ridicată de Artur Ludovic Kovaci într-o cauză având ca obiect cererea de anulare a unui raport de evaluare întocmit de Agenția Națională de Integritate.

6. În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține, în esență, că textele de lege criticate sunt neconstituționale, având în vedere lipsa de claritate și ambiguitatea acestora. Astfel, prevederile art. 46 din Legea nr. 215/2001, respectiv art. 75 lit. b) din Legea nr. 393/2004 se referă la două noțiuni, „*interesul patrimonial*”, respectiv „*interes personal*”, pentru care legiuitorul nu oferă o definiție. Contrar jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului și a Curții Constituționale, dispozițiile art. 75 lit. b) din Legea nr. 393/2004 sunt ambigue și imprecise, deoarece legiuitorul explică noțiunea de „*interes personal*” prin raportare la existența unei posibilități de a anticipa o anumită decizie. Se susține că prevederile art. 75 lit. b) din Legea nr. 393/2004 încalcă normele de tehnică legislativă, prin aceea că verbul utilizat în cuprinsul acestuia („*ar putea prezenta un beneficiu*”) nu este utilizat la timpul prezent, forma afirmativă, pentru a accentua caracterul imperativ al dispoziției respective, astfel cum stabilește art. 38 alin. (2) din Legea nr. 24/2000 privind normele de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative. Totodată, prevederile art. 75 lit. b) din Legea nr. 393/2004 sunt imprevizibile prin prisma termenului ambiguu și neclar de „*beneficiu*” utilizat în cuprinsul acestora, care nu este definit de legislația în vigoare. Astfel, raportat la situația de fapt din speță, destinatarul legii nu poate cunoaște la ce se referă în concret noțiunea de „*beneficiu*” și dacă în cuprinsul acestui beneficiu pot fi încadrate și hotărârile privind aprobarea bugetului localității, reținute în cauză ca fiind cele care au dat naștere unui conflict de interese. O altă sursă de imprevizibilitate în legătură cu prevederile legale criticate este generată de termenele folosite de ambele, și anume „*a nu lua parte la deliberarea și adoptarea*”, respectiv „*de a anticipa (...) o decizie a autorității publice din care fac parte*”.

7. Mai susține că dispozițiile legale criticate instituie restrângeri ale drepturilor consilierilor locali de a-și exercita liber mandatul dobândit în virtutea dreptului de a fi ales, prin exprimarea unui drept de vot cu privire la hotărârile adoptate, iar potrivit art. 53 alin. (1) din Constituție, aceste restrângeri trebuie să fie în mod expres prevăzute de lege. Or, în această formă ambiguă și neclară, textele legale criticate nu pot fi considerate că îndeplinesc exigențele privind calitatea legii.

8. În ceea ce privește neconstituționalitatea art. 25 alin. (2) din Legea nr. 176/2010, autorul susține că, în materia conflictelor

de interese, nu este relevantă, în aplicarea pedepsei, gravitatea faptei care a dat naștere respectivei situații, singura măsură ce poate fi luată în legătură cu acest aspect fiind încetarea de drept a mandatului și interdicția ocupării aceleiași funcții timp de trei ani. Or, principiul proporționalității presupune că oricare decizie sau măsură adoptată de organele abilitate urmează să se bazeze pe o justă și echitabilă evaluare a faptelor, pe o echilibrare adecvată a intereselor implicate, precum și pe o selectare coerentă a măsurilor ce urmează fi utilizate în vederea atingerii scopului sancționator. Din interpretarea dispozițiilor art. 25 alin. (2) din Legea nr. 176/2010 se poate constata că acestea nu permit organelor abilitate să procedeze la o astfel de analiză, întrucât este prevăzută o singură sancțiune, care intervine *ope legis*, indiferent de gravitatea faptei ce a dat naștere respectivei situații. Prin urmare, se impune ca dispozițiile ce sancționează regimul conflictului de interese să permită aplicarea principiului proporționalității, stabilind și alte sancțiuni mai ușoare pentru ca pedeapsa să poată fi individualizată în funcție de fiecare situație în parte.

9. Curtea de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal apreciază că dispozițiile art. 21 alin. (3) din Constituție și art. 6 Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale nu pot fi invocate ca fiind încălcate, din analiza conținutului legal al dispozițiilor contestate nerezultând încălcarea de către legiuitor a dispozițiilor sus-menționate. Dispozițiile art. 1 alin. (5) din Constituție privind supremația Constituției nu pot fi analizate singular, ci în coroborare cu dispoziții concrete din Constituție, pretins a fi încălcate. Invocă jurisprudența, în materie, a Curții Constituționale (de exemplu, deciziile nr. 1.412 din 16 decembrie 2008, nr. 1.082 din 8 septembrie 2009, nr. 418 din 3 iulie 2014), potrivit căreia rațiunea instituirii unor interdicții și sancțiuni în cazul persoanelor față de care s-a constatat încălcarea regimului incompatibilităților și conflictelor de interese răspunde nevoii de prevenire și combatere a faptelor de corupție.

10. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

11. **Guvernul** consideră că excepția de neconstituționalitate a art. 75 lit. b) din Legea nr. 393/2004 este inadmisibilă, iar excepția de neconstituționalitate cu privire la art. 46 alin. (1) din Legea nr. 215/2001 și art. 25 alin. (2) din Legea nr. 176/2010 este neîntemeiată. Astfel, referitor la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 75 lit. b) din Legea nr. 393/2004, apreciază că autorul excepției nu formulează o veritabilă critică de neconstituționalitate, ci susține, în realitate, aspecte care țin de interpretarea și aplicarea legii de către autoritățile publice. Totodată, invocă jurisprudența constituțională referitoare la excepțiile de neconstituționalitate având ca obiect art. 46 alin. (1) din Legea nr. 215/2001 și art. 25 alin. (2) din Legea nr. 176/2010, spre exemplu, Decizia nr. 418 din 3 iulie 2014, Decizia nr. 483 din 21 noiembrie 2013 și Decizia nr. 951 din 25 iunie 2009.

12. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Avocatul Poporului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Guvernului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, susținerile părții prezente, concluziile procurorului, prevederile legale criticate, raportate la dispozițiile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

13. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție,

precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

14. Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie prevederile art. 46 alin. (1) din Legea administrației publice locale nr. 215/2001, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 123 din 20 februarie 2007, cu modificările și completările ulterioare, ale art. 75 lit. b) din Legea nr. 393/2004 privind Statutul aleșilor locali, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 912 din 7 octombrie 2004, cu modificările și completările ulterioare, și ale art. 25 alin. (2) din Legea nr. 176/2010 privind integritatea în exercitarea funcțiilor și demnităților publice, pentru modificarea și completarea Legii nr. 144/2007 privind înființarea, organizarea și funcționarea Agenției Naționale de Integritate, precum și pentru modificarea și completarea altor acte normative, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 621 din 2 septembrie 2010, cu modificările ulterioare, având următorul cuprins:

— Art. 46 alin. (1) din Legea nr. 215/2001: *„Nu poate lua parte la deliberare și la adoptarea hotărârilor consilierul local care, fie personal, fie prin soț, soție, afini sau rude până la gradul al patrulea inclusiv, are un interes patrimonial în problema supusă dezbaterii consiliului local”;*

— Art. 75 lit. b) din Legea nr. 393/2004: *„Aleșii locali au un interes personal într-o anumită problemă, dacă au posibilitatea să anticipeze că o decizie a autorității publice din care fac parte ar putea prezenta un beneficiu sau un dezavantaj pentru sine sau pentru: (...) b) orice persoană fizică sau juridică cu care au o relație de angajament, indiferent de natura acestuia;”;*

— Art. 25 alin. (2) din Legea nr. 176/2010: *„Persoana eliberată sau destituită din funcție potrivit prevederilor alin. (1) sau față de care s-a constatat existența conflictului de interese ori starea de incompatibilitate este decăzută din dreptul de a mai exercita o funcție sau o demnitate publică ce face obiectul prevederilor prezentei legi, cu excepția celor electorale, pe o perioadă de 3 ani de la data eliberării, destituirii din funcția ori demnității publice respectivă sau a încetării de drept a mandatului. Dacă persoana a ocupat o funcție eligibilă, nu mai poate ocupa aceeași funcție pe o perioadă de 3 ani de la încetarea mandatului. În cazul în care persoana nu mai ocupă o funcție sau o demnitate publică la data constatării stării de incompatibilitate ori a conflictului de interese, interdicția de 3 ani operează potrivit legii, de la data rămânerii definitive a raportului de evaluare, respectiv a rămânerii definitive și irevocabile a hotărârii judecătorești de confirmare a existenței unui conflict de interese sau a unei stări de incompatibilitate”.*

15. În opinia autorului excepției, prevederile legale ce formează obiectul excepției contravin dispozițiilor din Constituție cuprinse în art. 1 alin. (5) privind obligativitatea respectării Constituției, a supremației sale și a legilor și art. 21 alin. (3) privind dreptul la un proces echitabil și la soluționarea cauzei într-un termen rezonabil, art. 53 privind restrângerea exercițiului unor drepturi sau libertăți. De asemenea, sunt invocate dispozițiile art. 6 — *Dreptul la un proces echitabil*, cuprinse în Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

16. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că prevederile art. 46 alin. (1) din Legea nr. 215/2001, ale art. 75 lit. b) din Legea nr. 393/2004 și ale art. 25 alin. (2) din Legea nr. 176/2010 au mai fost supuse controlului de constituționalitate, în acest sens fiind spre exemplu, Decizia nr. 951 din 25 iunie 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 618 din 14 septembrie 2009, Decizia nr. 534 din 27 aprilie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 418 din 23 iunie 2010, Decizia nr. 418 din 3 iulie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 563 din 30 iulie 2014, Decizia nr. 347 din 7 mai 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 542

din 21 iulie 2015, Decizia nr. 550 din 16 iulie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 623 din 17 august 2015, Decizia nr. 114 din 3 martie 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 369 din 13 mai 2016, Decizia nr. 598 din 20 septembrie 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 974 din 6 decembrie 2016, Decizia nr. 664 din 8 noiembrie 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 100 din 3 februarie 2017, și Decizia nr. 196 din 23 martie 2017*), nepublicată până la data pronunțării prezentei decizii.

17. Astfel, referitor la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 46 alin. (1) din Legea nr. 215/2001, Curtea a reținut, în jurisprudența sa, că prevederile legale criticate reprezintă garanții ale imparțialității autorităților publice și a membrilor consiliilor locale în exercitarea atribuțiilor lor. Potrivit art. 16 alin. (3) din Constituție, funcțiile și demnitățile publice pot fi ocupate doar „în condițiile legii”. Rațiunea pentru care legiuitorul a prevăzut pentru consilierul local interdicția de a participa la dezbateră și la adoptarea acelor hotărâri care au ca obiect probleme ce prezintă un interes patrimonial pentru el ori pentru soțul (soția), afinii sau rudele sale până la gradul al patrulea inclusiv este aceea de a se asigura eliminarea subiectivismului și a interesului particular ori de grup în adoptarea hotărârilor consiliului local. Este cazul „conflictului de interese”, pe care art. 70 din Legea nr. 161/2003 îl definește ca fiind situația în care persoana ce exercită o demnitate sau o funcție publică are un interes personal de natură patrimonială, care ar putea influența îndeplinirea cu obiectivitate a atribuțiilor care îi revin. Conflictul de interese privește toate categoriile de funcționari publici, precum și funcțiile și demnitățile publice din sfera celor trei puteri ale statului, evident prin prisma atribuțiilor care caracterizează fiecare funcție în parte (a se vedea, spre exemplu, Decizia nr. 418 din 3 iulie 2014 și Decizia nr. 951 din 25 iunie 2009, precitate).

18. În ceea ce privește excepția de neconstituționalitate a art. 75 lit. b) din Legea nr. 393/2004, Curtea, prin deciziile nr. 418 din 3 iulie 2014 și nr. 598 din 20 septembrie 2016, citate mai sus, a reținut că, în acele cauze, autorii excepției nu au formulat o veritabilă critică de neconstituționalitate, ci au susținut, în realitate, aspecte care țin de interpretarea și aplicarea legii de către autoritățile publice. Cu acel prilej, Curtea a observat că Înalta Curte de Casație și Justiție — Secția de contencios administrativ și fiscal, prin opinia exprimată asupra excepției de neconstituționalitate, a reținut că există o bogată jurisprudență a acestei instanțe judecătorești cu privire la prevederile art. 75 lit. b) din Legea nr. 393/2004.

19. Potrivit jurisprudenței Curții Constituționale referitoare la art. 1 alin. (5) din Constituție, una dintre cerințele principiului respectării legilor vizează calitatea actelor normative (Decizia nr. 1 din 10 ianuarie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 123 din 19 februarie 2014, paragraful 225). În acest sens, Curtea a constatat că, de principiu, orice act normativ trebuie să îndeplinească anumite condiții calitative, printre acestea numărându-se previzibilitatea, ceea ce presupune că acesta trebuie să fie suficient de clar și precis pentru a putea fi aplicat; astfel, formularea cu o precizie suficientă a actului normativ permite persoanelor interesate — care pot apela, la nevoie, la sfatul unui specialist — să prevadă într-o măsură rezonabilă, în circumstanțele speței, consecințele care pot rezulta dintr-un act determinat. Desigur, poate să fie dificil să se redacteze legi de o precizie totală și o anumită suplețe poate chiar să se dovedească de dorit, suplețe care nu afectează însă previzibilitatea legii (a se vedea, în acest sens, Decizia Curții Constituționale nr. 903 din 6 iulie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 584 din 17 august 2010, Decizia Curții Constituționale nr. 743 din 2 iunie 2011,

publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 579 din 16 august 2011, Decizia nr. 1 din 11 ianuarie 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 53 din 23 ianuarie 2012, sau Decizia nr. 447 din 29 octombrie 2013, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 674 din 1 noiembrie 2013).

20. Sub acest aspect, Curtea reține că prevederile art. 75 din Legea nr. 393/2004 fac parte din cap. VIII al legii intitulată *Registrul de interese* și prevăd că aleșii locali au un interes personal într-o anumită problemă, dacă au posibilitatea să anticipeze că o decizie a autorității publice din care fac parte ar putea prezenta un beneficiu sau un dezavantaj pentru sine sau pentru soț, soție, rude sau afini până la gradul al doilea inclusiv. Potrivit art. 1 din Legea nr. 393/2004, aceasta „are ca obiect stabilirea condițiilor de exercitare a mandatului de către aleșii locali, a drepturilor și obligațiilor ce le revin în baza mandatului încredințat”. În acest sens, art. 74 din aceeași lege reglementează obligația aleșilor locali de a-și face publice interesele personale printr-o declarație pe propria răspundere, depusă în dublu exemplar la secretarul comunei, orașului, municipiului, sectorului municipiului București, respectiv la secretarul general al județului sau al municipiului București, după caz. Un exemplar al declarației privind interesele personale se păstrează de către secretar într-un dosar special, denumit registrul de interese, iar al doilea exemplar al declarației de interese se transmite la secretarul general al prefecturii, care îl va păstra într-un dosar special, denumit registrul general de interese. Potrivit art. 78 din Legea nr. 393/2004, registrul de interese are caracter public, putând fi consultat de către orice persoană, în condițiile prevăzute de Legea nr. 544/2001 privind liberul acces la informațiile de interes public.

21. Curtea reține așadar că prevederile art. 75 din Legea nr. 393/2004 definesc noțiunea de „interes personal într-o anumită problemă”, noțiune care este cuprinsă în art. 74 referitor la obligația tuturor aleșilor locali de a depune declarația pe propria răspundere privind interesele personale. Referitor la sancțiunile pentru nerespectarea acestei dispoziții de lege, Curtea constată că art. 82 alin. (1) din Legea nr. 393/2004 prevede că: „Nerespectarea declarației privind interesele personale în termenul prevăzut la art. 79 atrage suspendarea de drept a mandatului, până la depunerea declarației”, iar în conformitate cu art. 82 alin. (2) din aceeași lege, „Refuzul depunerii declarației privind interesele personale atrage încetarea de drept a mandatului”. De asemenea, art. 77 alin. (1) din aceeași lege reglementează o sancțiune specifică pentru consilierii județeni și cei locali, și anume „Consilierii județeni și consilierii locali nu pot lua parte la deliberarea și adoptarea de hotărâri dacă au un interes personal în problema supusă dezbaterii”, iar potrivit art. 81 din aceeași lege, „Hotărârile adoptate cu nerespectarea dispozițiilor art. 77 sunt nule de drept, potrivit dispozițiilor art. 47 alin. (2) din Legea nr. 215/2001, cu modificările și completările ulterioare” (a se vedea, în acest sens, Decizia nr. 150 din 17 martie 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 397 din 25 mai 2016).

22. În aceste condiții, Curtea reține că prevederile art. 75 lit. b) din Legea nr. 393/2004 sunt redactate cu suficientă precizie și claritate pentru a permite destinatarilor lor — aleșii locali — să își conformeze conduita și să anticipeze consecințele ce pot rezulta din propriile acte „Interesul personal” — noțiune cuprinsă de prevederile art. 75 din Legea nr. 393/2004 se referă în mod complex la natura interesului alesului local care ar putea determina lipsa de obiectivitate a acestuia în adoptarea deciziilor de autoritate, circumscriindu-se sferei interesului și posibilitatea anticipării unui beneficiu sau a unui dezavantaj, chiar, pentru sine sau pentru orice persoană fizică sau juridică cu care are o relație de angajament, indiferent de natura acestuia.

*) Decizia Curții Constituționale nr. 196 din 23 martie 2017 a fost publicată ulterior în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 426 din 8 iunie 2017.

23. În aceste condiții, Curtea constată că susținerile referitoare la încălcarea art. 1 alin. (5) din Constituție privind obligativitatea respectării Constituției, a supremației sale și a legilor sunt neîntemeiate.

24. În același timp, a determina în concret dacă un consilier local manifestă un interes în problema supusă dezbaterilor consiliului local, în vederea stabilirii existenței stării de conflict de interese, constituie aspecte referitoare la interpretarea și aplicarea legii de către autoritățile publice cu atribuții în acest domeniu, respectiv Agenția Națională de Integritate și instanța judecătorească investită cu soluționarea contestației împotriva raportului de evaluare întocmit de Agenție.

25. Referitor la prevederile art. 25 alin. (2) din Legea nr. 176/2010, Curtea reține, mai întâi, că, prin Decizia nr. 418 din 3 iulie 2014, precitată, soluționând excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 25 alin. (2) din Legea nr. 176/2010, prin raportare la dispozițiile art. 1 alin. (5) și art. 16 din Constituție, instanța de contencios constituțional a constatat că prevederile art. 25 alin. (2) teza a doua din Legea nr. 176/2010 sunt constituționale, în măsura în care sintagma „*aceeași funcție*” se referă la toate funcțiile eligibile prevăzute de art. 1 din aceeași lege. Prin urmare, orice altă interpretare contrară este neconformă cu normele și principiile fundamentale. În acest sens, prin Decizia nr. 898 din 30 iunie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 706 din 6 octombrie 2011, Curtea Constituțională a reținut că, indiferent de interpretările ce se pot aduce unui text, atunci când Curtea a hotărât în dispozitivul deciziei pronunțate în cadrul competenței prevăzute de art. 146 lit. d) din Constituție că numai o anumită interpretare este conformă cu Constituția, se menține prezumția de constituționalitate a textului în această interpretare, dar sunt excluse din cadrul constituțional toate celelalte interpretări posibile. Având în vedere că instanța constituțională a constatat constituționalitatea textului criticat într-o anumită interpretare, ce rezultă direct din dispozitivul deciziei, prin ridicarea din nou a unei excepții de neconstituționalitate identice sub aspectul obiectului, dar și al criticilor de neconstituționalitate, se tinde la înfrângerea caracterului general obligatoriu al deciziei Curții Constituționale. Or, prezenta excepție de neconstituționalitate, deși se identifică prin același obiect [art. 25 alin. (2) din Legea nr. 176/2010], este distinctă prin prisma criticilor de neconstituționalitate formulate în cauză.

28. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Artur Ludovic Kovaci în Dosarul nr. 14.225/3/2015 al Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal și constată că prevederile art. 46 alin. (1) din Legea administrației publice locale nr. 215/2001, art. 75 lit. b) din Legea nr. 393/2004 privind Statutul aleșilor locali și art. 25 alin. (2) din Legea nr. 176/2010 privind integritatea în exercitarea funcțiilor și demnităților publice, pentru modificarea și completarea Legii nr. 144/2007 privind înființarea, organizarea și funcționarea Agenției Naționale de Integritate, precum și pentru modificarea și completarea altor acte normative sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 4 mai 2017.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
prof univ. dr. **VALER DORNEANU**

Magistrat-asistent,
Simina Popescu-Marin

HOTĂRÂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI**GUVERNUL ROMÂNIEI****HOTĂRÂRE**

**privind modificarea și completarea anexei
la Hotărârea Guvernului nr. 720/2008 pentru aprobarea
Listei cuprinzând denumirile comune internaționale
corespunzătoare medicamentelor de care beneficiază
asigurații, cu sau fără contribuție personală,
pe bază de prescripție medicală,
în sistemul de asigurări sociale de sănătate,
precum și denumirile comune internaționale
corespunzătoare medicamentelor care se acordă
în cadrul programelor naționale de sănătate**

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Articol unic. — În anexa la Hotărârea Guvernului nr. 720/2008 pentru aprobarea Listei cuprinzând denumirile comune internaționale corespunzătoare medicamentelor de care beneficiază asigurații, cu sau fără contribuție personală, pe bază de prescripție medicală, în sistemul de asigurări sociale de sănătate, precum și denumirile comune internaționale corespunzătoare medicamentelor care se acordă în cadrul programelor naționale de sănătate, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 523 din 10 iulie 2008, cu modificările și completările ulterioare, sublista C „DCI-uri corespunzătoare medicamentelor de care beneficiază asigurații în regim de compensare 100%”, secțiunea C2 „DCI-uri corespunzătoare medicamentelor de care beneficiază asigurații incluși în programele naționale de sănătate cu scop curativ în tratamentul ambulatoriu și spitalicesc” se modifică și se completează după cum urmează:

1. La punctul „P1: Programul național de boli transmisibile”, subpunctul „B. Subprogramul de tratament al bolnavilor cu tuberculoză”, poziția 11 se modifică și va avea următorul cuprins:

„11.	Cycloserinum	J04AB01”
------	--------------	----------

2. La punctul „P3: Programul național de oncologie”, după poziția 111 se introduc două noi poziții, pozițiile 112 și 113, cu următorul cuprins:

„112.	Osimertinib**1	L01XE35
113	Trastuzumabum emtasinum**1	L01XC14”

3. La punctul „P9: Programul național de transplant de organe, țesuturi și celule de origine umană”, după subpunctul „P 9.7 Tratamentul stării posttransplant în ambulatoriu al pacienților transplantati” se introduce un nou subpunct, subpunctul „P 9.8 Tratamentul recidivei hepatitei cronice VHB la pacienții cu transplant hepatic”, cu următorul cuprins:

„P 9.8 Tratamentul recidivei hepatitei cronice VHB la pacienții cu transplant hepatic

1.	Imunoglobulină antihepatitică B**	J06BB04”
----	-----------------------------------	----------

PRIM-MINISTRU
MIHAI TUDOSE

Contrasemnează:
Ministrul sănătății,
Florian-Dorel Bodog
Ministrul finanțelor publice,
Ionuț Mișa

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL AGRICULTURII ȘI DEZVOLTĂRII RURALE

ORDIN

pentru aprobarea modelului de carnet de viticultor și a condițiilor de utilizare a acestuia în scopul comercializării producției de struguri pentru vin

Văzând Referatul de aprobare al Direcției generale control, antifraudă și inspecții nr. 244.737 din 13.06.2017, având în vedere prevederile art. 29 din Legea viei și vinului în sistemul organizării comune a pieței vitivinicole nr. 164/2015, cu modificările ulterioare,

în temeiul prevederilor art. 4 alin. (3) din Normele metodologice de aplicare a Legii viei și vinului în sistemul organizării comune a pieței vitivinicole nr. 164/2015, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 512/2016, și ale art. 9 alin. (5) din Hotărârea Guvernului nr. 30/2017 privind organizarea și funcționarea Ministerului Agriculturii și Dezvoltării Rurale, precum și pentru modificarea art. 6 alin. (6) din Hotărârea Guvernului nr. 1.186/2014 privind organizarea și funcționarea Autorității pentru Administrarea Sistemului Național Antigrindină și de Creștere a Precipitațiilor, cu modificările ulterioare,

ministrul agriculturii și dezvoltării rurale emite următorul ordin:

Art. 1. — (1) Se aprobă modelul de carnet de viticultor, prevăzut în anexa nr. 1.

(2) Carnetul de viticultor se vizează anual de către direcțiile pentru agricultură județene sau a municipiului București, denumite în continuare D.A.J., după verificarea, la data eliberării, a datelor înscrise în Registrul plantațiilor viticole, denumit în continuare R.P.V.

Art. 2. — (1) Cultivatorii de viță-de-vie din soiuri nobile de vin, indiferent de suprafața înscrisă în Registrul plantațiilor viticole, ce comercializează producția de struguri pentru vin din propria recoltă către persoane fizice și/sau juridice, au obligația deținerii și completării carnetului de viticultor.

(2) Carnetul de viticultor va avea formă dreptunghiulară cu dimensiunile de 200 mm/100 mm și va fi alcătuit din foi fixe, autocopiative, înscrise cu seria ce reprezintă indicativul rutier al județului și numerotate cu 3 cifre începând cu 001 pentru fiecare serie, conform modelului prevăzut în anexa nr. 3.

(3) Prima filă a carnetului de viticultor al cărei model este prevăzut în anexa nr. 2 conține suprafețele cultivate cu viță-de-vie, totale și defalcate pe soiuri sau amestec de soiuri, este vizată de consilierul cu atribuții de operare în Registrul plantațiilor viticole din județul respectiv și asumată prin semnătură de cultivator și este nedetașabilă.

(4) Completarea filelor din cuprinsul carnetului de viticultor se va face cu caractere lizibile și de neșters, iar eliberarea originalului din fila aferentă fiecărui transport este obligatorie pentru fiecare cantitate de struguri de vin în momentul livrării către fiecare beneficiar, persoană fizică sau juridică.

(5) Se exceptează de la completarea filei din carnetul de viticultor pentru transportul strugurilor din soiuri nobile pentru vin din producția proprie producătorii care vinifică întreaga cantitate de struguri în spațiile de vinificare proprii.

(6) Carnetele de viticultor se tipăresc de Ministerul Agriculturii și Dezvoltării Rurale (M.A.D.R.), din bugetul propriu, și sunt puse la dispoziția cultivatorilor care exploatează aceste suprafețe, prin intermediul direcțiilor pentru agricultură județene și a municipiului București.

(7) Contravaloarea carnetelor de viticultor se încasează de la solicitanții de către direcțiile pentru agricultură județene și a municipiului București, care virează aceste sume în contul M.A.D.R., în vederea reîntregirii bugetului.

(8) În vederea eliberării carnetului de viticultor, solicitanții vor depune la D.A.J. o cerere conform modelului prevăzut în anexa nr. 4, în care vor menționa producția de struguri din soiuri nobile pentru vin, pe fiecare soi deținut în cultură și campanie viticolă.

(9) Evidența carnetelor de viticultor distribuite de D.A.J. către viticultori se va ține într-un registru special deschis în acest sens, fiecare carnet de viticultor primind un număr de identificare ce va fi

înscris pe coperta carnetului de viticultor, conform modelului prevăzut în anexa nr. 5.

(10) Comercianții care achiziționează struguri din soiuri nobile pentru vin în vederea comercializării acestora către procesatori au obligația întocmirii unui centralizator al cantităților predate către aceștia și transmiterea filelor originale aferente fiecărui transport, către procesator, conform modelului prevăzut în anexa nr. 6.

(11) Orice transport de struguri din soiuri nobile pentru vin va fi însoțit în mod obligatoriu, de la cultivator până la centrul de procesare, de fila din carnetul de viticultor, în original, corespunzătoare cantităților transportate.

(12) Pentru toate cantitățile de struguri din soiuri nobile pentru vin achiziționate de la cultivatori și/sau comercianți, unitățile de procesare au obligația să rețină filele originale ale fiecărui transport care se vor înregistra în registrul de intrări/ieșiri pentru strugurii recepționați.

(13) Filele originale din carnetul de viticultor ce au însoțit transporturile de struguri din soiuri nobile pentru vin achiziționate de către procesatori, precum și copia acestora rămasă la cultivatori se păstrează și se arhivează de către aceștia minimum 5 ani de la încheierea anului viticol în care au fost emise.

Art. 3. — Orice transport al unor cantități de struguri din soiuri nobile pentru vin ce face obiectul unei activități comerciale care nu este însoțit de fila originală din carnetul de viticultor, în care să fie înscrise corect și complet datele prevăzute în rubricile acesteia, se consideră transport ilicit, aplicându-se în acest caz măsurile prevăzute pentru astfel de situații de către organele abilitate prin lege.

Art. 4. — (1) Verificarea și controlul respectării prevederilor prezentului ordin se fac de către Ministerul Agriculturii și Dezvoltării Rurale, prin consilierii cu atribuții de inspecții în domeniul vitivinicol din cadrul D.A.J.

(2) Nerespectarea de către producătorii prevăzuți la art. 2 alin. (1) și procesatorii de struguri pentru vin a prevederilor prezentului ordin privind evidența produselor vitivinicole se sancționează potrivit art. 65 din Legea viei și vinului în sistemul organizării comune a pieței vitivinicole nr. 164/2015, cu modificările ulterioare.

Art. 5. — Anexele nr. 1—6 fac parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 6. — La data intrării în vigoare a prezentului ordin se abrogă Ordinul ministrului agriculturii, pădurilor și dezvoltării rurale nr. 487/2009 pentru aprobarea modelului de carnet de viticultor și implementarea acestuia în domeniul comercializării producției de struguri pentru vin, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 526 din data de 30 iulie 2009.

Art. 7. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul agriculturii și dezvoltării rurale,
Petre Daea

București, 3 iulie 2017.
Nr. 224.

ANEXA Nr. 1

MINISTERUL AGRICULTURII ȘI DEZVOLTĂRII RURALE
DIRECȚIA PENTRU AGRICULTURĂ JUDEȚEANĂ SAU A MUNICIPIULUI BUCUREȘTI

CARNET DE VITICULTOR

□□, □□□□□□, □□.□□.□□
SERIE NUMĂR DATA

ANEXA Nr. 2

Ministerul Agriculturii și Dezvoltării Rurale

Vizat D.A.J., Numele și prenumele Funcția Semnătura Data
--

1. Date cultivator

Denumirea/Numele și prenumele

CNP/CUI

Adresa:

Str. nr., bl., sc., ap.,
comuna/satul, orașul, sectorul, județul

2. Date despre exploatație

Localizarea administrativă a plantației:

Comuna/Satul, orașul,

județul, codul Siruta,

suprafața totală în cultură: ha

A. Suprafața viticolă pe soiuri

Soiuri nobile pentru vin	Suprafața (cu două zecimale) — ha	Producția estimată (kg)
1.
2.
3.
4.
5.
.....
.....
.....
.....

B. Amestec soiuri pentru vin, din care:

Soiuri albe ha

Soiuri roșii/roze ha

Consilier R.P.V.

Numele/prenumele

Semnătura

Cultivator

Numele/prenumele

Semnătura

Ștampila (dacă este cazul)

Ministerul Agriculturii și Dezvoltării Rurale

Campania viticolă/.....

Serie nr.

Producător struguri de vin:

Denumirea/Numele și prenumele

CNP/CUI

Adresa: str., nr., bl., sc., ap.,
comuna/satul, orașul, județul

Beneficiar:

Denumirea/Numele și prenumele

CNP/CUI

Adresa: str. nr., bl., sc., ap.,
comuna/satul, orașul, județul

Cantitatea livrată pe soiuri

Soiul	Suprafața deținută (ha)	Cantitatea livrată (kg)
1.
2.
3.
4.
5.
6.
7.
8.
9.
10.
.....

Amestec kg

Total cantitate kg

Factură/Borderou de achiziții seria nr./.....

Transportator:

Numele, prenumele

B.I./C.I., seria nr., mijloc de transport nr.

Am predat,

Data/Semnătura

Am primit,

Semnătura/Ștampila (după caz)

Ministerul Agriculturii și Dezvoltării Rurale

Direcția pentru Agricultură Județeană/a Municipiului București

Registru de evidență a carnetelor de viticultor

Anul viticol

Nr. crt.	Denumire persoană fizică/juridică	Adresa	Numărul cererii	Suprafața cultivată cu viță-de-vie cu soiuri nobile pentru vin	Carnet de viticultor serie/număr/dată	Semnătură	Observații
1.							
2.							
3.							
...							
...							

NOTĂ:

Registru de evidență a carnetelor de viticultor se completează de către direcțiile pentru agricultură județene și a municipiului București.

Județul

Denumirea/Numele și prenumele

CUI/CNP.....

Centralizator cu cantitățile achiziționate de struguri din soiuri nobile pentru vin în campania viticolă

Nr. crt.	Numele transportatorului	Numărul auto	Soiul/amestecul de soiuri nobile pentru vin	Cantitatea achiziționată (kg)	Data transportului	Denumirea furnizorului	Adresa furnizorului	Denumirea beneficiarului	Adresa beneficiarului	Observații
1.										
2.										
3.										
...										
...										

Semnătura
Ștampila
(după caz)

NOTĂ:

Centralizatorul se completează zilnic de către comerciant/intermediar pentru fiecare procesator.

AGENȚIA NAȚIONALĂ DE CADASTRU ȘI PUBLICITATE IMOBILIARĂ

ORDIN

pentru abrogarea unor dispoziții ale Ordinului directorului general al Agenției Naționale de Cadastru și Publicitate Imobiliară nr. 1.088/2016 privind aprobarea începerii lucrărilor de înregistrare sistematică a imobilelor, pe sectoare cadastrale, în opt unități administrativ-teritoriale din județul Arad și ale Ordinului directorului general al Agenției Naționale de Cadastru și Publicitate Imobiliară nr. 1.205/2016 privind aprobarea începerii lucrărilor de înregistrare sistematică a imobilelor, pe sectoare cadastrale, în 15 unități administrativ-teritoriale din județul Arad

În temeiul art. 3 alin. (13) din Legea cadastrului și a publicității imobiliare nr. 7/1996, republicată, cu modificările și completările ulterioare, și al art. 15 alin. (3) din Regulamentul de organizare și funcționare a Agenției Naționale de Cadastru și Publicitate Imobiliară, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 1.288/2012, cu modificările și completările ulterioare,

directorul general al Agenției Naționale de Cadastru și Publicitate Imobiliară emite prezentul ordin.

Art. 1. — La data intrării în vigoare a prezentului ordin se abrogă:

a) pozițiile nr. 4 și 7 din anexa nr. 1, precum și anexele nr. 5 și 8 la Ordinul directorului general al Agenției Naționale de Cadastru și Publicitate Imobiliară nr. 1.088/2016 privind aprobarea începerii lucrărilor de înregistrare sistematică a imobilelor, pe sectoare cadastrale, în opt unități administrativ-teritoriale din județul Arad, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 724 din 20 septembrie 2016;

b) pozițiile nr. 2, 5 și 7 din anexa nr. 1, precum și anexele nr. 3, 6 și 8 la Ordinul directorului general al Agenției Naționale de Cadastru și Publicitate Imobiliară nr. 1.205/2016 privind aprobarea începerii lucrărilor de înregistrare sistematică a imobilelor, pe sectoare cadastrale, în 15 unități administrativ-teritoriale din județul Arad, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 809 din 13 octombrie 2016.

Art. 2. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Directorul general al Agenției Naționale de Cadastru și Publicitate Imobiliară,
Radu Codruț Ștefănescu

București, 14 iunie 2017.
Nr. 592.

AGENȚIA NAȚIONALĂ DE CADASTRU ȘI PUBLICITATE IMOBILIARĂ

ORDIN

pentru abrogarea unor dispoziții ale ordinelor directorului general al Agenției Naționale de Cadastru și Publicitate Imobiliară nr. 1.204/2016 privind aprobarea începerii lucrărilor de înregistrare sistematică a imobilelor, pe sectoare cadastrale, în 6 unități administrativ-teritoriale din județul Brăila și nr. 1.136/2016 privind aprobarea începerii lucrărilor de înregistrare sistematică a imobilelor, pe sectoare cadastrale, în 16 unități administrativ-teritoriale din județele Brăila și Ilfov și abrogarea Ordinului directorului general al Agenției Naționale de Cadastru și Publicitate Imobiliară nr. 1.384/2016 privind aprobarea începerii lucrărilor de înregistrare sistematică a imobilelor, pe sectoare cadastrale, în unitatea administrativ-teritorială Jirlău din județul Brăila

În temeiul art. 3 alin. (13) din Legea cadastrului și a publicității imobiliare nr. 7/1996, republicată, cu modificările și completările ulterioare, și al art. 15 alin. (3) din Regulamentul de organizare și funcționare a Agenției Naționale de Cadastru și Publicitate Imobiliară, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 1.288/2012, cu modificările și completările ulterioare,

directorul general al Agenției Naționale de Cadastru și Publicitate Imobiliară emite prezentul ordin.

Art. 1. — La data intrării în vigoare a prezentului ordin se abrogă:

a) pozițiile nr. 1, 2, 3 și 5 din anexa nr. 1, precum și anexele nr. 2, 3, 4 și 6 la Ordinul directorului general al Agenției Naționale de Cadastru și Publicitate Imobiliară nr. 1.204/2016 privind aprobarea începerii lucrărilor de înregistrare sistematică a

imobilelor, pe sectoare cadastrale, în 6 unități administrativ-teritoriale din județul Brăila, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 802 din 11 octombrie 2016;

b) pozițiile nr. 2, 3, 4, 5, 6, 8, 9, 10, 11, 14 și 15 din anexa nr. 1, precum și anexele nr. 3, 4, 5, 6, 7, 9, 10, 11, 12, 15 și 16 la Ordinul directorului general al Agenției Naționale de Cadastru

și Publicitate Imobiliară nr. 1.136/2016 privind aprobarea începerii lucrărilor de înregistrare sistematică a imobilelor, pe sectoare cadastrale, în 16 unități administrativ-teritoriale din județele Brăila și Ilfov, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 756 din 28 septembrie 2016.

Art. 2. — La data intrării în vigoare a prezentului ordin se abrogă Ordinul directorului general al Agenției Naționale de

Cadastru și Publicitate Imobiliară nr. 1.384/2016 privind aprobarea începerii lucrărilor de înregistrare sistematică a imobilelor, pe sectoare cadastrale, în unitatea administrativ-teritorială Jirlău din județul Brăila, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 878 din 2 noiembrie 2016.

Art. 3. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Directorul general al Agenției Naționale de Cadastru și Publicitate Imobiliară,
Radu Codruț Ștefănescu

București, 14 iunie 2017.
Nr. 593.

EDITOR: GUVERNUL ROMÂNIEI

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.70, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72

Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

